

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book.

que demostra que es un poble que vol viure a la plena vida i estendria a tota la confusió d'Europa.

El senyor Casaneta, president de l'Unió dels Ateneus, digué que en català no s'havia de parlar, sinó en castellà, perquè el català és una llengua morta.

Després d'aquesta al·lusió, el senyor Casaneta, va defensar l'ensenyament de la llengua catalana, recordant un sublim pensament de Víctor Hugo.

En demanar pels Ateneus obrers la cooperació de tots, ja que l'ensenyament és un capital al·lucinant i la rigurosa sol·licitud en el treball.

El pensament de Voltaire de que tots els homes són iguals i l'Humanitat i neix dels seus desitjos, que els complis l'afectiu, tot per un i un per tots, sinistral de fraternitat.

El senyor Manzano elegí la festa ab un portat discurs, saludà als Ateneus, va elogiar l'obra dels Ateneus, que l'ensenyament era el més gran dels Ateneus.

Catalunya no decau, sinó que progressa, i agraït a tots l'obsequi, recordà a Granada, la patria, d'on es va anar a l'ensenyament. El senyor Manzano, digué que el català és una llengua morta.

Després d'aquesta al·lusió, el senyor Casaneta, va defensar l'ensenyament de la llengua catalana, recordant un sublim pensament de Víctor Hugo.

En el pis principal hi havia una exposició de dibuixos, caricatures i labors de noies feta per l'Ateneu Obrer de Vilanova. Foment Regionalista, Ateneus obrers de Sant Boi, Cornellà, Argenteus, Vilafrauda del Penat de Badalona, Institut Gracienc, Foment Marítim i Ateneus obrers de Les Corts i Març.

CAMISERIA SANS, Boqueria 32
Especialitat en les Camises a mida.

Govern civil.—En aquest centre oficial s'han rebut aquestes comunicacions:

Guarda civil.—La de Vilafrauda del Penat de Badalona, en el terme de Molà el tren número 901 va matar a un home de 35 anys, que ab intent de suicidarse se va posar d'espatlles a la màquina.

La de Baga dona compte de que va detenir a un subjecte que s'ocupa l'heura d'una muntanya comunal.

Mossos de l'Esquadra.—Els de Gironella donen coneixement de la mort repentina de una dona.

Els de Pinad, de que en Oravinyà, en els boscos de pins i aïnes, s'ha declarat un incendi que s'era intens, que ha devastat 35 mojadres i quasi perdudes s'estimen en 425 pesetes.

Ahí el governador civil diu a la Capitania general en companyia del senyor Lluís i el president i fiscal de l'Audiència Terrenal.

El set de l'enginyer de la carlinada de Calatayud, arribarà ahir a la tarda essent entregat al jutjat militar.

La policia.—Ahir aquesta detingué a un fals accidentat a un reclut per jutge; recollí un rotllo de roba; auxilià als passatgers d'una tartana que fou embestida per un tranvia elèctric, sense danyos personals i agafà a cinc quinzenaires.

El sorvell dels fets a la policia durant la passada setmana arriben a 98.

L'inspector de quarta anada a Vilanova i Gironella en persecució del jo, ha descobert el dels dans en el "Casino Artesano", del que és president l'arcebis de Reial Orde; incautats, després de moltes peripècies, de 128-90 pesetes.

Recomanem al governador que n'envii a Matarró, out a la sombra de la Cova Pamada, (el Casino Liberal, se juga ab tot descau, cosa de que no li donen noieia's caes que'l representen.

Degut a excés d'original i a la fi de no retrassar la nostra informació, tenim avui de suspendre per un fillons la publicació de la "Plana Literaria de EL POBLE CATALÀ," segurs que's nostres lectors ens ho dispensaran en gracia a la causa que'ns ho imposa.

Carta de Manxester

Desde fa molt temps que llegíem ab especial gust tot lo referent al moviment obrer a Catalunya, y veig ab certa extrenyensa que ab tot i referents molt savits, oradors, periodistas y propagandistes a les Trades Unions angleses, camentant com a model d'associacions obreres, dites organitzacions s'ón desconeixien, al menya en la seva essencia, a Catalunya. Es per aquest motiu que avui el modest corresponal de Manxester el dir que com de lo que veu y palpat els dits, ab la bona intenció d'clarir conceptes que crec poden esser útils als obrers catalans.

Per a comprendre'l moviment obrer a Anglaterra, es precis, en primer terme, ferse càrrec de l'esperit del poble anglès. El poble anglès estima la tradició. La policia, les associacions comercials, industrials, de tota mena, les costums, tot lo que constitueix la vida politica y social d'Anglaterra, progressa constantment, segadament, més poc a poc, sense saltis, sense endarrerir lo vell, conservant, transformant. El poble anglès, és, doncs, essencialment evolutiu: ni vol, ni desitja les revolucions, perquè no hi creu, com no creu en els miracles. El moviment obrer no podia esser una excepció a la regla general, y efectivament ho és.

L'origen de les primeres associacions obreres se confon ab el de les últimes gremis, a l'hi a les acaballes del segle XVIII. El moviment obrer a Anglaterra, des de primer tracten de reglamentar l'aprenentatge en les Arts y Oficis limitant el número d'aprenents; després lluiten per obtenir la totalitat del salari en metalle (on aquell temps era freqüent a Anglaterra pagar part del jornal ab especies, articles de menjar), y així poc a poc començava a incloure la lluita ab el capital a mida que aquest se concentra en grans establiments industrials y creixen en conseqüència el número d'assalariats. Emperó en certes practiques d'iniciació a l'entrar el noït en la Trade-Union, la paga dels quals, encara estan en del, la paga dels gastos d'enterrament, auxili encara avui comú a totes les Trades-Unions, l'assistencia en comunitat a ceris acts religiosos y festes, que practicaven les primeres associacions obreres angleses, demostren plenament l'origen tradicional de que veu parlar.

Fins a primera del segle passat no començà la lluita violenta ab els patrons. Els vots de 1826 començen a Anglaterra les vagues motivades, gaire bé sempre, pel nombre de jornals. Les societats obreres en aquesta época tenen un marcadíssim caracter de resistencia; emperó malgrat les victòries obtingudes sobre'l capital, les associacions obreres no arriben.

Després se prepara o dura la lluita, les Trades-Unions, doncs, no podien esser més que una associació de treballadors, emperó conseguida la victòria o vençut en la vaga dels patrons, les

associacions obreres angleses venen disminuint els seus, després d'interrinables pugues y lites, la veritat és que les Trades-Unions no conseguen sollicitar.

Fora l'ass, ben llarga detallar l'història de la qüestió obrera a Anglaterra, fins a mitjans del segle XIX: fou aquell un període de gran agilitat, durant el qual, com ja he dit abans, conservaren les associacions obreres el seu caracter de societats de resistencia.

En 1850 quan definitivament se constituïren les Trades-Unions ab un caracter de solidesa, que ha pogut resistir tota la mena de proves a que han estat subjectes per més de cinquanta anys.

L'experiencia de les lluites passades ensenyà als obrers que per vençer els obstacles que oposava als seus desitjos el capital, necessitaven una preparació y fonsos suficients ab que sostenir la vaga y que per consegüent això era indispensable la constitució de grans associacions obreres que en moments d'unió obressin en el mateix centre y ab prou coesió entre's seus membres per que tant en els períodes de lluita com en el de pau permanexessin dins de l'associació.

En aquest fi establiren com a base de la associació els socors dels adherits en cas de malaltia, accident o necessitat. Les institucions de previsió uniren als membres dintre les societats obreres y aquestes arribaren a un mode de vida en la societat anglesa.

La base, el fonament de tota Trade-Union, és, doncs, la defensa dels interessos dels associats, y els socors en metalle als seus membres en els casos y mides previstos en els seus reglaments.

Provistos els obrers de l'arma d'una associació y ab capitals, repugnaren ab exit creixent la seva millora económica, y finalment en 1880 una llei votada pel Parlament anglès admèt les Trades-Unions com a personalitats jurídiques, sancionant lo que la practica y la costum havien establert per endavant.

Les Trades-Unions són associacions voluntaries per esser admès es necessari que'l candidat present una sollicitud a la secció corresponent de la Trade-Union (les Trades-Unions tenen, generalment, establertes seccions autònomes a cada ciutat industrial); a l'entrar el soci se li pregunta si vol esser membre de l'Associació, y al contestar afirmativament, se l'entrega de tota's seccions un contracte en aquell moment, tornant-se a preguntar si s'omet la seva voluntat als Estatuts y Reglaments. Al contestar per segona vegada afirmativament, queda admès soci. Aquesta practica d'iniciació, es tradicional i existeix a totes les mides.

Totes les Trades-Unions estan conformes en procurar la puja del salari fins al punt en què sigui possible, que pugui servir l'indústria, més jamaí se busca l'unicificació del salari, tant sola per industries iguals o semblants. En lo referent a les hores de treball, les Unions procuren reduir-les lo més possible y la tendencia es unificar-les. El tipus adoptat generalment es de 54 hores setmanals, dividides de manera que sols se corresponguin quatre paus de treball. S'admèt el treball en hores complementaries, més admès en casos extraordinaris y a preus convinguts.

Les Trades-Unions no s'oposen al treball a preu fet, emperó es aquest motiu de molts conflictes per la dificultat que hi ha moltes vegades de precisar les tarifes que són mòvils segons la naturalesa dels materials subjectes a treball. Aquesta es la raó principal de solen resoldre mitjançant l'arbitratge.

Altres dels objectes de les Unions es reglamentar l'aprenentatge. Seguint una bona costum tradicional, no es admès cap soci que no tingui regonogada suficiencia en el seu art o ofici, en el districte on treballa. Ab això, les Trades-Unions se proposen mantenir a bona alsada'l nivell intelectual de l'obrer y sostenir el nivell dels jornals.

A l'antistitució de les Societats està conformes.

CATALUNYA PER LA SOLIDARITAT

El gran miting de Lloret de Mar

Prólogo

A tres quarts de vuit del matí arribà ahir a Blanes el redactor d'EL POBLE CATALÀ, després de dues hores y mitja de tren y una hora de tartana.

En matí aviat y'l nostre company se vegé en el cas d'emersar dues hores en rodar pels carrers del poble y en seguir la platja bellíssima.

El dia era esplèndid. El sol brillava en el cel sèr, y's reflectava en la filera de cases daurades, arreglades disciplinadament a vuitanta passes de les ones suaus. Desde'l llit dels rius, la vida's destacava en la vall com una nota de blancor. Lloret, era una població blanca, més blanca que la mateixa Sitges, que a la vegada més interessant l'atenció reitorada dels llorets y dels pobles.

Fou un fressa origí matinal, en el que's barrejaven agradaments, les salutories marines y's flaires dels boscos. La mar era d'un blau intens, d'apert, vora la costa, per clars tons verdosos, d'un puríssim verd d'esmeralda.

La naturalesa lluita ahir en aquella encantadora tona les seves hermoses admirables. La població presentava un aspecte particular. En moltes cases onejaven banderes y galleretes barrats. Els estatges de diverses societats polítiques y d'esbarjo estaven adornats y en els llars balcons s'hi volen les senyores respectives. En l'extrem cost del carrer de San Pere, l'entrada de la vila, s'hi aixecava un artístic arc de triomf, en el qual s'hi llegia una inscripció ab grosses lletres que deia així: Benvinguts els solidaris.

Fels carrers se veien afluents senyores i senyors que ostentaven en el pit l'assets d'or y grana.

Desde les camins y carreteres, se fan cap a Lloret de Mar, carros, tartanes, y colles d'homes de la roialla. Se mostraven a gress y contents extenxionaven els seus sentiments fútns ab canys y crits jolosos... Els tartanes, portaven damunt la brusa l'assets de color.

L'ús d'aquests distintius fou ahir general a Lloret. No duïen els homes y les dones, els petits y's grans, els manerials, els pescadors y's pagassos. Hi havien l'assets de tres colors: vermell, groc y blau; l'assets de tres colors: vermell, groc y blau; l'assets de tres colors: vermell, groc y blau.

Després de moltes peripècies, de 128-90 pesetes.

Recomanem al governador que n'envii a Matarró, out a la sombra de la Cova Pamada, (el Casino Liberal, se juga ab tot descau, cosa de que no li donen noieia's caes que'l representen.

flada a dos dignatari y un Comitè. Els primers són nomenats pel Comitè y aquest per un grup de la societat de Lloret. Un dels dos dignatari es secretari, que generalment té un son de cinc a deu mil francs anyals. El Comitè y'l secretari governen l'Associació, intervenen en els assumptes professionals, enciden del cumpliment dels Estatuts y publiquen trimestralment o cada mitg any una Memoria explicativa dels treballs fets y de l'estat de fonsos de la Trade-Union.

Les institucions de previsió generalment establertes són les següents:

Primer. Gastos funeraris, comuns a totes les associacions obreres, dones l'obrer anglès té horror a la sepultura de caritat; aquest socors consisteix en la paga de 150 a 300 francs.

Segon. Auxilis en casos de malaltia. Aconsegueixen de 15 pesetes les vint primeres setmanes, y de la meitat lo que passa d'aquell temps.

Tercer. Caixes per la vellesa. Aquesta institució sols es patrimoni de les Unions més importants. La quantia de la pensió se regula per l'importancia dels pagos fets a la caixa y a la età del retir.

Calça per socors als obrers sense feina y pera vagues. Els auxiliis són de 5 a 1250 francs per setmana. Pera donar idea de l'importancia que tenen aquests fonsos en aques Trades-Unions, diré que actualment els obrers filadors de la marca de Manxester tenen en caixa 8.750.000 francs y com a prova de la respectabilitat que tenen aquí les Associacions obreres, afegiré que ningú dubta que aquests fonsos serien necessaris un milió de francs, trobarien cases de banca que's hi farien crèdit ab un petit interès.

Així, ab son propi esforç, ab constancia y enfortint les Associacions, l'obrer anglès pot envararse d'esser el més intelligent d'Europa, el que treballa menys hores y guanya major setmanada comparat ab els seus similars del continent.

Meu desig, dir que's obrers paguen a la Trade-Union quotes que varien en l'50 a 6 pesetes mensuals, segons l'estat, treball y necessitat de l'Associació.

Dos fets caldrà remarcar per que quedessin ben gravis en l'esperit dels obrers catalans. Es el primer, que les Trades-Unions no han sigut jamai joguina dels partits polítics. L'obrer anglès sab prou bé que la seva millora depèn de la lluita, y de les circumstancies de desenvolup de l'industria a que pertany. L'obrer anglès se riuria de l'agitador que li rogues fer euvre que ha fíit o qual sistema polític guanyaria més jornal o treballaria menys hores. L'obrer anglès es prou il·lustrat pera sapiguer que això no pot decretarse per cap Govern.

Segons com, les Trades-Unions, sobretot desde l'any 1880, no sols han protegit als seus socors als interessos generals de la policia anglesa, es a dir, de la nacionalitat britànica, sinó que fan més, ajuden als patrons en aquelles obres de caracter general que creuen beneficoeses pera l'industria. Per exemple ara, com dela en una de més anterior, correspondien, les Trades-Unions cobrir la despesa de les llorets y dels obrers de col·l subvencions ab 72.000 francs anyals una Associació patronal que té per objecte encoratjar el cultiu del cotó a les colonies angleses, y hi ha que tenen en compte que això no ho creuen incompatible ab ses afirmacions com a obrers, puix, ara també, aquestes Trades-Unions segueixen una rendida discussió pera obtenir un jornal mòvill, ab relació ab els beneficis de l'industria. Cose que encara no somnien obtenir els obrers del continent y que jo crec molt possible obtinguin sense soroll els obrers anglesos l'any vinent.

El meu desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

El mon desig fora que en aquesta llarga carta els meus compatriotes hi poguessin aprendre quelcom: que's animés a seguir les petades dels anglèsos y acabessin ab la tiffa de crimsins vidualors que's enganyen y exploten.—R

Per efecte de successos dolorosos de tots coneguts, homes de diferents parits, separats per odds y reals, sentiren que hi havia una gran cosa de fonsos del seu cor amor a Catalunya, y's donaren l'assensament de germanor fecunda que ha de salvar Catalunya a Espanya. La forsa d'aquesta abraçada no la diré jo: la diuen els enemics a l'intentar contrarestar-la.

Aquest moviment salvador ha de persistir y s'ha d'ampliar. Ell ha de fer que Catalunya sigui en l'avenir lo que fou en el passat: orgull de la civilització, capítol de progrés democràtic y honra de l'humanitat (Oeac).

El senyor Gambús
El jor orador tradicionalista pronuncià un parlament liri y vibrant.

«Jo hauria volgut esser aquest matí—digué—la campanya que cridés a tots els catalans de la comarca pera assir a la reunió patriòtica.

«Hauria cridat al pagès que conrea els camps, al mariner que solca la mar ab la barca de blanca vela, al sacerdot que enlaira oracions al cel, al obrer y al patró, ab l'obje que deixant tots les llurs feines vingues sin a combregar en l'amor a la patria que la Solidaritat catalana representa. Fins a les dones cridaria, preguntant si deixessin per un instant la llar, encara que l'infantó plorés en el bressol, puix val més que plori de petena pas que sigui gran, per culpa del règim funest que'ns esclavitz. (Aplaudiments).

«La veu de la Solidaritat, al convidar als catalans a l'acoblament patriòtic, me sembla que es com la veu den Bismarck al demanar l'unió dels Estats germànics.

«Els endebats que'l centralisme treballa destruint lo que'ns es consubstancial, pota mara l'ultima colectiva de Catalunya, no no probi de ferio, perquè podria costar-li cara la provatura. (Fortis picaments de mans).

El senyor Salvatella
«Catalans: Un esclat d'oi, un acte de venjança, ha fet que s'obri un nou horitzó al nostre poble: la Solidaritat catalana, fruit espontani de la conciencia popular.

«Pensà de la campanya parlamentaria en què s'establí la Solidaritat, aquesta ha sigut trabada per l'opinió de Catalunya y consagrada triomfalment en la data inderborable del 20 de maig.

«Com a conseqüencia de la Solidaritat hi han fíit les lluites renouaciones. Les circumstancies ens han ensenyat el nou camí.

«Contra's qui realicen l'obra generosa sentiren atacs y insults, però no arguments contra la Solidaritat. Y es que no hi ha diferència de les llurs pocs lurs idees.

«Els que pensen molt diferentment en determinades qüestions. Però no'ns fem nosa els uns als altres. L'autonomia, quan s'obtingui, no ha d'esser sols pels autonomistes o sols pels republicans. La veritable autonomia es aquesta en la que hi capguin tots els ciutadans, ab l'libertat pera lluitar serenament al tractament de les llurs pocs lurs idees.

«La immortaltat hi cometen aquells que quan veuen que un poble veur y encarnit se ajunta pera defensarse, tenen l'acutud de destorbar l'acció de l'legítima i natural defensa. (Oeac).

El senyor Salvatella s'ocupa després del catisme que domina en el districte de Santa Coloma y recomana l'unió dels partits de oposició pera vençer als canics en les eleccions futures.

El diputat per Vilanova fou molt aplaudit.

El senyor Ventosa y Calvell
Combati ab frasse enèrgica als canics de la comarca.

«El catisme omínos regnant a La Selva convertí la policia en un negoci y l'investidura de diputat en un instrument d'ignominia.

«Contà que un caic d'una «comarca llyanyana» arrebatà's la bens a un home honrat; aquest reclamà lo que ben seu era, y aleshores el caic, valentes de la seva influencia en els tribunals de justicia, conseguí que la víctima fos condemnada a presiri.

«Aplicà després aquest «conte» a la situació de Catalunya. «Els pres els nostres drets, n'hem protestat, y ha vingut la llei de jurisdiccions.

«Rebutjà també el califfat de contuberni immoral que certs canics del obrero dediquen a la Solidaritat catalana.

«Els qui sostenen això—exclamà'l senyor Ventosa—són proclament els homes que estan tants de contuberni ab els governs de la monarquia espanyola. (Grans aplaudiments).

Afegeix que a Espanya s'imposa l'unió dels que tenen cor contra aquells que no més tenen ventre.

«No es exacte—continua l'orador—la divisió en solidaris y antisolidaris. La divisió està entre dues solidaritats, entre dues tendencies: la de l'Espanya vella, la espiritualment morta y la de l'Espanya nova, informada per l'esperit català.

«Defensa la persistencia de la Solidaritat catalana.

«Pera formar part d'ella no preguntarem a ningú quins ideals professi, sinó si's professes honradament.

«Ajuntem ab fe y voluntat tots els bons catalans y nostra, segura, será la victòria. (Clars picaments de mans).

El senyor Cambó
Primerament feu declaracions oficials en nom de la Junta de Solidaritat catalana respecte a la futura lluita electoral en el districte de Santa Coloma.

Després tracta de la Solidaritat.

«Per efecte de successos dolorosos de tots coneguts, homes de diferents parits, separats per odds y reals, sentiren que hi havia una gran cosa de fonsos del seu cor amor a Catalunya, y's donaren l'assensament de germanor fecunda que ha de salvar Catalunya a Espanya. La forsa d'aquesta abraçada no la diré jo: la diuen els enemics a l'intentar contrarestar-la.

Aquest moviment salvador ha de persistir y s'ha d'ampliar. Ell ha de fer que Catalunya sigui en l'avenir lo que fou en el passat: orgull de la civilització, capítol de progrés democràtic y honra de l'humanitat (Oeac).

El senyor Corominas
«No cal que jo justifiqui la Solidaritat catalana. La justifiquen vosaltres ab la vostra presencia.

«Un poble dormia y s'ha aixecat, que tenia els ulls closos y's ha obert, que no pensava; benauit que ho ha succeït a Catalunya ab motiu de la Solidaritat catalana.

«Què pot esdevinir d'això? Què's vella parlar s'enlloquin? Mil·lor. Tot lo vell, tot lo caduc, ha de deixar lloc a lo nou, a lo que es viu y actual.

«Bonella aquella tarde memorable en que un gran home, desdel Congrés, va aspirar promoure la Solidaritat.

«Jo no dubto gens en decidir-me per la Solidaritat catalana, perquè davant nostre hi ha un enemic, davant del nostre dret hi ha una oligarquia. La Solidaritat l'imposen el dret y la patria, y no compreno com pugui haverhi antisolidari.

«Unes frases del senyor Puig-Samper m'han portat a la memoria el fet que després del descobriment casual de l'Amèrica, Espanya entra en un període de decadencia. Catalunya tenia abans la seva constitució, les seves lleis, y tot se perdé, tot se convertí en cendres. Y jo pregunto, perquè no ha de venir un moment en que, torni a resorgir aquella constitució adequada a les necessitats presents?

«El senyor Corominas finalisà'l seu discurs ab un exemple que ha exposat en altres mitjans.

Societat barcelonina

PROTECTORA D'ANIMALS I PLANTES

Aquesta entitat celebrà ahir a la tarda una festa poètica i simpàtica, que bateja modestament amb el nom de «Repartiment de premis per accions meritories i per treballs doctrinals i literaris».

L'acte es celebrà al saló principal de l'Escola municipal de música, guardant artísticament ab plantes, penons i senyeres. En lloc prenent a desfilada una gran bandera espanyola i les quatre barres catalanes s'hi veien en banderes més petites, en altres llocs del saló.

Fou president de la festa el que ho és de la «Protecció», don Salvador Badia Andreu, qui tenia a la seva dreta el regidor de nostre Ajuntament senyor Fuster, el doctor Font i Sagüé, el senyor Miralbell, president de la Societat d'amics de l'arbre, i en Luis R. Nadal, representant dels Estudis Universitaris Catalans. A la seva esquerra s'hi assolien, el president de la Societat catalana d'horticultura, el secretari del jurat calificador, senyor Sala i Boill i les individuals de la Junta de la «Protecció», senyores Francisca i Mayrà, Puig de Bover, Manau i Visa.

Als dos costats de la taula presidencial hi havia els alumnes de l'Escola municipal que dirigí el senyor Martorell.

El president obrí l'acte amb breus frases i donà la paraula al regidor senyor Fuster, qui feu un bon parlament, enllobrant l'obra de la «Protecció» i encoratjant-la, no nom propi i en el de l'aralde i de l'Ajuntament de Barcelona, a complir els seus fins civils i socials. Manifestà que a Suïssa, on aquesta societat hi són en gran nombre, tant bella feina s'ha realitzat en el sentit d'encoratjar amor envers els animals, qu'els aucells, en el camp i en les ciutats, tenen a pendre'l menjar de les mans, acostumats, com estan, a no rebre cap molestia de les persones. Acabà demanant qu'el procuri infundir a la mainada aquesta bella sensibilitat d'amor a les besties i a les plantes.

En Font i Sagüé llegí tot seguit una bellíssima Memòria rubricada de conceptes gentils i poètics. Tota ella fou un himne agraïment a la naturalesa, demanant per ella, en les manifestacions animal i vegetal, amor i admiració. Digué que l'home és el rei de la creació, però no'l té, dedint que hi havia que tractar als animals i a les plantes com a servidors nostres, dels quals tenim necessitat durant tota la vida.

El secretari del Jurat calificador, senyor Sala i Boill, llegí a continuació l'acta, al davant del qual hi anava un preàmbul escaient i ben escrit.

Del donatutí ofert per l'infant D. Carlos de Bourbon no fou guanyador en Miquel Roger i Cossas pel seu treball en prosa «El cabrit», quin lema és «Sentiment». Després d'aquest premi el jurat decidí que en Josep M. Cò de Tívoli, Cap dels tres se presentaren.

En Jaume Boill i Matas guanyà el premi de l'infant Maria Isabel Francisco per uns notables «Sonets vegetals». Els dos accessits an aquest premi se'ls endugueren en Joan B. Güell i en Manuel Ribot i Serra.

Obtingué el donatutí del duc de Bivona en Ramon Garriga Boixador per dos poesies «Abir» i «Aur», en les que anatematitzà les barbes corrides de toros. Se donaren dos accessits an aquest premi: l'un an en Cecili Benítez Ocas i l'altre an en Jaume Marí.

El premi donat per l'Ajuntament de Barcelona'l guanyà en Josep Mas Alemany, pel seu treball en prosa «Medios de perfeccionar las razas de nuestro ganado vacuno», que per la seva gran importància fou guardonada amb un premi de 100 pessetes. El donatutí de l'Institut Català de Sant Isidre fou concedit a l'Antoni Soldevilla Formigó per un treball titulat «L'ensenyansa agrícola a Catalunya», quin lema era «Fent patria». L'accessit se va donar an en Costa i Tribó.

Y del donatutí ofert per la casa Eduard Schilling, en comandita, no resultà guanyador l'Anselm de Prades per uns poesies qu'el titula «Del meu hort» i lema «Ramallet». En Jaume Marí i en Pere Salom i Morera guanyaren els dos accessits an aquest premi. Tres premis quedaren deserts i dos no foren adjudicats.

El secretari de la Societat Protectora llegí després el nom de les persones premiades ab 25 pessetes per cuidar ab carinyo i intel·ligència la animals o les plantes.

Són els següents: Don Bruno Martínez Aida, mestre d'Albarrà, per treballs per l'arbre.

Don Nemesi Jiménez Mateo, carabiner, per haver impedit la pesca en temps de veda.

Don Pau Duran, jardiner del Parc.

Don Pere Coll Sol, cabo del regiment de dragons de Montesa, per cuidar bé son cavall.

Don Manuel Garcia, guarda olivi, per la mateixa raó.

Don Francisco Codasol Fernández, municipal, per la mateixa raó.

Don Magdaleno Pérez López, municipal, per haver fet complir les Ordenances municipals en allò que s'hi relaciona ab el maltracte de les besties.

Don Antoni Garriga Baccardit, mossos d'esquadra, per haver impedit la caça i la persecució dels aucells insectívoros.

Don Josep Ester Capdevila, jardiner, per cuidar bé a les plantes.

Ologué la festa'l president, donant merces a tots els presents per la llur assistència.

Quan les ombres del capvespre començaven a invadir el magnífic saló onte celebrava la festa, la concorència, no nombrosa, però sí selecta, desfilava quiescentment, portant per les vides esplendides del nostre Parc.

Estació enotècnica d'Espanya a Ceta

LA VIGILANCIA DE LA FERMENTACIÓ

La fermentació deu conduir-se de tal manera que el sucre finalment mosti sia transformat lo més completament possible i que totes les parts solides del fruit que constitueixen la brisa sien convenientment escurades. Cal, per altra banda, preservar al recipient del vi dels germes patògens que poguessin posarshi, sobretot en la superfície.

Ara bé, l'observació de la temperatura del recipient, dona al vinicultor profitoses indicacions sobre la bona marxa de la fermentació. La temperatura del most, igual en un principi a la de l'aire, augmenta poc a poc, i després d'arribar al seu màxim, baixa altra volta. Quan el vi està freda fermentació ha acabat. La temperatura del recipient es variable a diferents altures. La fermentació es sempre més activa en les capes del damunt que en lo restant. Aquesta diferència de temperatura oscil·la de dos a sis graus. La mitja tèrmica's troba en la meitat del recipient, sent el lloc onte deuen ferse les observacions.

An aquesta fi s'empleja un termòmetre ordinari sensible. Pera introduir-lo en els recipients se'l posa en un forat fet en un bastó, emplantant termòmetres de màximes y mínimes que permeten fer la lectura a l'exterior.

La temperatura del recipient influeix no sols en la vitalitat de les llevadures sinó també en els organismes patògens. Quan la temperatura es baixa triga a declararse la fermentació, donant lloc a que's fassi malvar el sucre y les substancies que són aliment del ferment. Se necessita que la temperatura inicial del most sigui de 22 a 25 graus pera que's desenvolupi normalment la llevadura.

La densitat del líquid minva a mida que la fermentació avança. Per consegüent l'empleu del mustímetre's indica el moment en que la fermentació ha terminat. Les observacions ab el mustímetre deuen ferse a la mateixa temperatura y al mateix nivell de recipient.

Totes aquestes observacions permeten aconseguir d'un mode racional la fermentació, influint la terminació completa de la mateixa en la bona conservació dels vins.

Vins espanyols a Ceta: Alacant de 13 a 15 graus, de 28 a 30 graus; id., de 12 a 13, de 25 a 27; Benicarló, de 12 a 13, de 20 a 22; Calatayud, de 12 a 13, de 20 a 22; Priorat, de 14 a 15, de 20 a 22; Tarragona (Vendrell), de 14 a 15, de 20 a 22; Utiel (tipu Aragó), de 14 a 15, de 20 a 22; València, de 13 a 14, de 25 a 27; id., de 12 a 13, de 20 a 22; Vinaros, de 14 a 15, de 20 a 22; Moscatell (de 9 a 10 graus de licor), de 12 a 13, de 20 a 22; Mistela blanca (de 9 a 10 graus de licor), de 12 a 13, de 20 a 22; id. roja (de 9 a 10 graus de licor), de 12 a 13, de 20 a 22.

de 10 a 12; Vi blanc sec d'Andalúcia, de 12 a 14, de 20 a 22; id., de la Manxa, de 12 a 14, de 20 a 22; id., de Catalunya, de 12 a 14, de 20 a 22; Xorès y Malaga, ordinaria y superior, de 20 a 22 graus.

Pous dels productes agrícoles espanyols y altres a les places de Ceta y Marsella.

Olla als 100 kilograms, extraf, de 115 a 120 francs; superi, de 105 a 110; id., de 90 a 95; Argó, de 130 a 135 francs.

Alcolia: de vi, bon gust, de 55 a 70 francs hectòlitre; de brisa, de 80 a 85; Nord, de 50 a 55; Nord extraf, de 51 a 52; d'Andalúcia, de 90 a 95; cognac, de 85 a 90 francs.

Sucros: de 61 a 64 francs els 100 kilos; cristallitzats, de 50 a 55; en autòpsia, de 35 a 40; bastards, de 30 a 35; en brut, blancs, de 27 a 28; rojos, de 24 a 25 francs.

Sucros: els mil, superi, de 25 a 35 francs; id., de 15 a 25, ordinari, de 10 a 15 francs.

Borratges: de 11 a 12 francs; aulals, de 9 a 10; palla, de 4 a 5; garrofes, de 11 a 14; segó, de 10 a 13 francs els 100 kilos.

Verdures: peres, de 30 a 40 francs; prassos, de 40 a 50; rals, de 15 a 25; moscatell, de 00 a 00; tomàtes, de 20 a 25; magranes, de 00 a 00 francs el mil; limones, de 50 a 60 francs el mil; taronges, de 00 a 00; mandarines, de 00 a 00 francs.

Fruites seques y llavors: ametlles d'Alacant, 000 a 000 francs; de Carriaga, de 000 a 000; de Mallorca, de 210 a 230; ab olives, de Tarragona (mollat), de 110 a 108; de Carriaga, de 90 a 95; avellanes de Tarragona, de 000 a 000; ab olives, de 00 a 00; pansa de Malaga, de 6 a 14 francs la caixa de 10 kilos; de Denia, de 85 a 90 francs els 100 kilos; prunes seques, de 00 a 000; figues, de 30 a 40; pinyons, de 110 a 112; cacaguts, de 00 a 00; pinols de Malaga, de 85 a 95; cumí, de 00 a 00; anísols, de 21 a 23 francs.

Lloguers (verdures y seques): cebes, de 12 a 14; alis, de 00 a 00; patates noves, de 10 a 11; lletions, de 18 a 20; mongetes, de 25 a 40 francs.

Veris: Safra, de 85 a 90 francs el kilo; pebre molt, dels, de 70 a 110 francs els 100 kilos; maros, de 25 a 35; el gran d'oidi llatari, de 110 a 120; xatru, en brut, de 50 a 55; el gran de bitarrit, de 130 a 140 francs.

8 d'octubre 1905.

Qüestions obreres

Les obrers gravadors en cilindres pera estampats.—L'Unió d'aquest ofici ha dirigit als senyors patrons del gremi aquesta circular:

«Molt distingits senyors nostres: La constant transformació que sofreix el tot social en les diverses manifestacions de la vida, obliga als múltiples components del conjunt col·lectiu a cercar per sa part y separadament la fórmula transformativa més ab armònia ab el tot. Ningú pot sostreure a la que es lloc de vida regular y progressiva; per contra, la lluita per l'existència, aquesta natural egoisme de conservar la vida, ens obliga a tota a actuar els inextinguibles manaments de l'inevitable transformació de les coses y a acceptar llurs conseqüents efectes.

Pera suportar del millor mode possible tals efectes, cada lla estudi la forma més factible y adaptable als medis de que disposem. La dels obrers no pot ésser altra que la reforma de les condicions del treball, ja que aquest és l'únic medi de vida ab que comptem y ab el lla de procurar garantir sa conservació en la lluita per l'existència. En aquest cas ens trobem els operaris gravadors en cilindres.

No es, doncs, per inconscient desit, ni per voluntat inexplicable, al per egoisme injustificat no es temer per animositat o disgust ab els principals ni molt menys per les lla de les armòniques relacions que ab els sostenim y que desitgem no's cambin ab diferències que no's agraden y que per nostra part procurarem evitar en lo possible; no es cap d'aquestes causes les que motiven ordrem l'atenció de vostres ab aquestes ratilles pesades y inconformes, obtem únicament a l'imperiosa lla de la transformació de les coses y per ella obligats; aspirem a la reforma de les condicions del treball continguda en les bases que per son estudi, sollicitat el parer que a vostres els mereixim, tenim el gust de consignar més avall en compliment de l'acord adoptat per aquesta Associació el dia 25 d'agost prop-passat.

En els cinc anys que fa regoten les bases convingudes entre la principal y l'Unió de gravadors en cilindres, no solamente no s'han corregit les invertebrates quant pernicioses costums establerts, sinó que hem tingut ocasió d'observar, entre altres, les següents anomalies: uns tallers per regla general treballen tot l'any, altres per temporades els operaris dels primers ab prou feines tenen intermitents; els dels segons passen setze, dotze, vuit o menys setmanes en vaga forçada durant l'any. Així dlu ben clarament que hi ha excess de personal pera les necessitats de l'art, que la jornada es massa llarga y que'l treball suplementari de les velles deu limitar-se a lo més indispensable.

L'excess del personal se corrigeix, sense perjudicar a l'art, existint, ab establir un aprenentatge rigorós, creador d'obers idoneus pera'l treball en totes y en una de les seccions de l'art; ab això disposició tots els patrons de personal suficientment apte y potser per aquesta raó el treball resultés més repartit entre la mateixa que ho està ara.

Limitant la jornada y suprimint les velles, les vagacions serien menys sensibles, el desgast de l'orgue visual no tindria tanta importància proporcional com ara y la salut dels operaris resultaria un tant més garantida. Ab això, ademés, s'evitaria l'emigració a que per manca de treball s'acostuma acudir els operaris i el trist quadro de veure que, com a premi als serveis fets, a estat reduïda, abans dels 50 anys, son molta els obrers del ram que's venen posposats pels joves com inutilitats pera exercir ventajosamente l'ofici per manca de vista.

Aquest és l'esperit de la reforma que indiquen les bases. Entenent que tot lo en elles consisteix es, ademés d'equilibrar, factible y adaptable a nostra classe, no dubtem se serviràn vostres estudiadors y emots son parer a lo que, partint de la bona voluntat de tots, resolgui aquesta Junta.

Aploitem ab gust aquesta ocasió pera saludar a vostres y ofertes a ous ordos atenta y segura servidors.—Per la Junta Directiva: El president, Josep Font, el secretari, Lluís Puig.

Barcelona, 6 de setembre de 1905.

Les bases de treball que la Societat presenta són aquestes:

1.ª La jornada de treball serà de vuit hores en tot temps.

2.ª S'establiran com hores d'entrada, descanç y sortida en el treball les següents: des de primer octubre al 23 febrer se començarà el treball a les quatre de vuit del matí, sent pendent una hora per dinar y acabant la jornada a dos quarts de cinc de la tarda. Desde el primer de març al 30 de setembre, començarà'l treball a les set del matí, se suspendrà mitja hora pera esmorzar y dues hora dinar, acabant a dos quarts de sis de la tarda.

3.ª Quan les necessitats del treball ho reclamem, y solament durant els mesos d'octubre, novembre y desembre, s'autoritzarà com extraordinari un suplement màxim de dues hores el dia de feina y mitja jornada els dies festius que no siguin diumenge. En aquest cas, complint lo disposat en la lla del descanç dominical, quedarà sospès el treball. Les hores suplementaries de veïlla que s'autoritzen en el paragraf anterior, seran abonades ab un 50 per 100 d'aument sobre les compreses en la jornada ordinaria.

4.ª Queda suprimit el treball de nit.

5.ª No obstant mores sempre dintre l'esperit y lletra que informen aquestes bases, queden en llibertat de procedir en tot temps com ho reclamem les atencions de la feina, els gravadors de moleta, moleta y planxa; no hi haurà tampoc limitació pera les màquines quan, com cas excepcional, se fassi precs l'acabament d'un dibuix.

6.ª L'operari serà setmanal, més en cap de contractats, malaltia o assumptes de interès particular de l'obrer, vindrà obligat el principal a satisfer el jornal que per tal motiu perdi l'individu. Com salari mínim cobriran els peons vintidues pessetes setmanals.

7.ª Els operaris podran començar la setmana el dia que siguin avisats per llurs principals y sempre a condició de treballar, per lo menys, una setmana. Els que's trobin en aquest cas cobriran mitg jornal dels dies festius que hi hagués, si's de feina no excessen de tres y jornal complet quan sigui de quatre. Quoden exceptuats els casos en que per malaltia o causes anàlogues sigui precs posar suplents a les màquines.

8.ª El principal que hagi de despedir del treball a un o varis obrers ho comunicarà a aquestes ab vuit dies d'avançada per lo menys, venint obligat en cas contrari, a abonar el jornal d'una setmana als interessats. L'operari que desitgi acabar en el treball queda obligat a dirho al principal abans de l'hora d'esmorzar del dijous de la setmana en que hagi d'abandonar el lloc que ocupa. L'obrer que falti an aquest devor no podrà ocupar lloc en altre taller. Quoden exceptuats els casos que per faltes de caràcter especial y purament personals se fassi imprescindible a patrons y obrers resoldre lliurement l'assumpció que les origina.

9.ª El nombre d'aprenents en els tallers no excedirà d'un, cada tres anys, per cada vint operaris o fracoló de vint. Transcorreguts els tres anys l'aprenent podrà negarse a fer tota classe de mecàniques, poguent reclamar el dret a comprar màquina, que li deuri ésser reconegut sempre que hi hagi possibilitat d'esser atès en la demanda. L'individu que abans dels tres anys deixi'l taller ont hagi començat l'aprenentatge, podrà entrar en que's s'ovenga altre ont existís vagant o fracoló que no tingui aprenent, sense perdre'l temps que porí d'ofici.

10.ª El nombre d'aprenents en els tallers no excedirà d'un, cada tres anys, per cada vint operaris o fracoló de vint. Transcorreguts els tres anys l'aprenent podrà negarse a fer tota classe de mecàniques, poguent reclamar el dret a comprar màquina, que li deuri ésser reconegut sempre que hi hagi possibilitat d'esser atès en la demanda. L'individu que abans dels tres anys deixi'l taller ont hagi començat l'aprenentatge, podrà entrar en que's s'ovenga altre ont existís vagant o fracoló que no tingui aprenent, sense perdre'l temps que porí d'ofici.

11.ª El principal que hagi de despedir del treball a un o varis obrers ho comunicarà a aquestes ab vuit dies d'avançada per lo menys, venint obligat en cas contrari, a abonar el jornal d'una setmana als interessats. L'operari que desitgi acabar en el treball queda obligat a dirho al principal abans de l'hora d'esmorzar del dijous de la setmana en que hagi d'abandonar el lloc que ocupa. L'obrer que falti an aquest devor no podrà ocupar lloc en altre taller. Quoden exceptuats els casos que per faltes de caràcter especial y purament personals se fassi imprescindible a patrons y obrers resoldre lliurement l'assumpció que les origina.

12.ª El nombre d'aprenents en els tallers no excedirà d'un, cada tres anys, per cada vint operaris o fracoló de vint. Transcorreguts els tres anys l'aprenent podrà negarse a fer tota classe de mecàniques, poguent reclamar el dret a comprar màquina, que li deuri ésser reconegut sempre que hi hagi possibilitat d'esser atès en la demanda. L'individu que abans dels tres anys deixi'l taller ont hagi començat l'aprenentatge, podrà entrar en que's s'ovenga altre ont existís vagant o fracoló que no tingui aprenent, sense perdre'l temps que porí d'ofici.

Unió del Ram d'Ebanisteria.—Aquesta societat dirigirà als obrers ebanistes en general aquesta al·locució:

«Companys: Fa set anys que els ebanistes estaven encapit, sofrint ab santa resignació el jou burgès. Alavors, si us en volem recordar, se va arribar en nostres tallers a un extrem de desolació insuperable.

Sem tractava com si fossim sers irracionals. No teníem tant sols el dret de nostra llibertat individual, ja que els patrons felen de nosaltres lo que's li donava la gana.

Arribà, no obstant, un dia en que tots compreguerem que allò no podia seguir d'aquell mode, y tot va ésser el volguer y ser, y fèrem, puix se'n respecta com a homes que sabem ont van.

Logrem, ab nostra abnegació, la jornada de nou hores y varem quèrants en gran part el treball a pesos, y no poguerem lograr tot lo que's havíem proposat per diferències y parors personals. Per major desgracia va venir el rob dels fons comunals que va acabar ab tot.

Desde allavors nostra Societat va sense brixolla, perduda, sense poder aixecar el cap, sols uns quants abnegats han tingut a bé cridar l'atenció de tots, fent-nos notar que així no podíem continuar si no volíem arribar al mateix estat que set anys abans, així es, a la completa sumissió.

Encara som a temps de conjurar el perill, ja que encara hi han homes que pensen y creuen que unitats tots en un sol home, sense distinció d'idees polítiques, religioses o d'altre classe, deixant una part antagonista y fentnos creure de que tots tenim d'esser sor com un sol pera fomes tots respectar.

A aquest fi, doncs, han pres, en la darrera reunió general extraordinaria de segona convocatoria celebrada per nostra Societat, els següents acords:

Primer. Reorganització de la Societat, fent llista nova de socis, canviant e's carnetes (que són gratuïtes) y entrant com s'is fomes de nou la Societat.

Segon. Les quotes són de cinquanta còntims al mes, per comprendre de necessitat que sense l'esforç de tots no podem anar a cap part.

Tercer. Els voluntaris que desitgem que la Societat vagi endavant, posem, ademés, una centitat setmanal pera sufragar els gasos primers, alguent reintegrables quan la Societat assigni, en condicions de tornaria, ademés de qu'en aquell que tingui amor pera que la Societat s'aixequi y vingui fer com nosaltres, li agraïrem que seguixi nostre exemple.

Quart. La Junta queda convertida en comissió de propaganda per veure si's fa un canvi radical y.

Quin. Per una al·locució y repartiria ab profusió entre nostre ofici.

Companys: Aquestes han sigut els acords presos pels pocs que estavem reunits: a vosaltres us toca reflexionar y decidir si hi ha que deixar xores als bons propòsits que anem a uns quants bons companys que no s'avenen ni poden consentir en que la societat «Unió del Ram d'Ebanisteria», una de les

societats de Barcelona que més ha treballat, no sola pera nosaltres, sinó pera'trallar obrers en general, tinga per'trallar demés y ésser l'ofici nostra respectat de Barcelona, l'únic que evitarem.

Companys: hora es ja de qu'es unim y fem quelcom que nostra causa, perque tota unitat y compaies logrem lo que's necessita pera fomes respectar.

Os desitja Unió y Societat, La Comissió.

PRINCIPAL.—Espanyoles audicions Graner. Avui, tard, a les cinc, «La reina del cor»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts de deu»; a les deu, «Nit a dos quarts de deu»; a les onze, «Nit a dos quarts de deu»; a les dotze, «Nit a dos quarts de deu».

TEATRE CATALÀ (Romea).—Avui, diumenge, dos quarts de nou, inauguració de les funcions especials de moda: «Cor d'àngel»; a les tres, «Nit a dos quarts de deu»; a les quatre, «Nit a dos quarts de deu»; a les cinc, «Nit a dos quarts de deu»; a les sis, «Nit a dos quarts de deu»; a les set, «Nit a dos quarts de deu»; a les vuit, «Nit a dos quarts de deu»; a les nou, «Nit a dos quarts